

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DINGA, EMIL

Eu nu am înțeles / Emil Dinga. - București : Tracus Arte, 2018

ISBN 978-606-664-925-4

821.135.1

www.tracusarte.ro

Editura Tracus Arte

București, str. Sava Henția nr. 2, sector 1

© 2018 Tracus Arte

Emil Dinga

Celei zidite în fiecare poem - soției mele, Paula

Eu nu am înțeles

(poeme)

Tracus Arte

2018

Cuprins

DESCARTES, ALBATROSUL
ȘI MARINARII (HORIA GÂRBEA) / 7

ÎN LOC DE PREFAȚĂ (IOAN GROȘAN) / 11

CUVÂNT DE COMPLICITATE
CU CITITORUL (EMIL DINGA) / 13

EU NU AM ÎNȚELES / 19

Eu nu am înțeles (I) / 21

Eu nu am înțeles (II) / 23

Eu nu am înțeles (III) / 25

Eu nu am înțeles (IV) / 27

Eu nu am înțeles (V) / 29

Eu nu am înțeles (VI) / 31

Eu nu am înțeles (VII) / 33

Eu nu am înțeles (VIII) / 35

Eu nu am înțeles (IX) / 37

Eu nu am înțeles (X) / 39

EMINESCU / 41

Eminescu trăind / 43

Eminescu scriind / 45

Eminescu visând / 47

Eminescu iubind / 49

Eminescu fiind / 51

Eminescu însingurând / 53

Eminescu așteptând / 55

Eminescu întristând / 57

Eminescu murind / 59

Eminescu – in memoriam / 61

NOCTURNE / 63

Nocturnă 1 / 65

Nocturnă 2 / 67

Nocturnă 3 / 69

Nocturnă 4 / 71

Nocturnă 5 / 73

Nocturnă 6 / 75

Nocturnă 7 / 77

Nocturnă 8 / 79

Nocturnă 9 / 81

Nocturnă 10 / 83

Nocturnă 11 / 85

Nocturnă 12 / 87

Nocturnă 13 / 89

Nocturnă 14 / 91

Nocturnă 15 / 93

Nocturnă 16 / 95

Nocturnă 17 / 97

Nocturnă 18 / 99

Nocturnă 19 / 101

Nocturnă 20 / 103

AMFIBRAHE / 105

Amfibrah 1 (Nostalgie) / 107

Amfibrah 2 (Trecere) / 109

Amfibrah 3 (Absență) / 111

Amfibrah 4 (Ne-răspuns) / 113

Amfibrah 5 (Te-ndepărtezi) / 115

Amfibrah 6 (Îmbătrânind) / 117

Amfibrah 7 (Întrebând) / 119

Amfibrah 8 (Singurătate) / 121

Amfibrah 9 (Trăind) / 123

Amfibrah 10 (Trecut) / 125

Amfibrah 11 (Lumea) / 127

Amfibrah 12 (Reverie) / 129

Amfibrah 13 (Nu te mai văd) / 131

Amfibrah 14 (Plângând) / 133

Amfibrah 15 (Murind) / 135

DESENE / 137

Desen 1 / 139

Desen 2 / 141

Desen 3 / 143

Desen 4 / 145

Desen 5 / 147

Desen 6 / 149

Desen 7 / 151

Desen 8 / 153

Desen 9 / 155

Desen 10 / 157

Desen 11 / 159

Desen 12 / 161

Desen 13 / 163

Desen 14 / 165

Desen 15 / 167

Desen 16 / 169

Desen 17 / 171

Desen 18 / 173

Desen 19 / 175

Desen 20 / 177

Desen 21 / 179

Desen 22 / 181

Desen 23 / 183

Desen 24 / 185

Desen 25 / 187

Desen 26 / 189

Desen 27 / 191

Desen 28 / 193

Desen 29 / 195

Desen 30 / 197

PAULIENE / 199

Pauliană 1 / 201

Pauliană 2 / 203

Pauliană 3 / 205

Pauliană 4 / 207

Pauliană 5 / 209

Pauliană 6 / 211

Pauliană 7 / 213

Pauliană 8 / 215

Pauliană 9 / 217

Pauliană 10 / 219

Pauliană 11 / 221

Pauliană 12 / 223

Pauliană 13 / 225

Pauliană 14 / 227

Pauliană 15 / 229

Pauliană 16 / 231

Pauliană 17 / 233

Pauliană 18 / 235

Pauliană 19 / 237

Pauliană 20 / 239

MITURI / 241

Mit 1 (Amintire) / 243

Mit 2 (Copacul de aer) / 245

Mit 3 (Ginfaie) / 247

Mit 4 (Eminescu) / 249

Mit 5 (Timpul) / 251

Mit 6 (Poetul) / 253

Mit 7 (Noaptea) / 255

Mit 8 (Mitul) / 257

Mit 9 (Iubirea) / 259

Mit 10 (Întrebarea) / 261

Mit 11 (Așteptarea) / 263

Mit 12 (Gândul) / 265

Mit 13 (Poezia) / 267

Mit 14 (Trecutul) / 269

Mit 15 (Memoria) / 271

MISCELLANEA / 273

Albastru / 275

Fereastră / 277

Flăcările / 279

Îmbrățișarea / 281

Liniștea / 283

Moartea / 285

Oglinda / 287

Palimpsest / 289

Păsărea / 291

Plecarea / 293

Rezonanță / 295

Străzile / 297

Tristețea / 299

Uitarea / 301

Vântul / 303

Viața / 305

Capătul / 307

Acum / 309

Învățarea / 311

Întâlnirea / 313

AUTO-EPITAF / 315

Auto-epitaf / 317

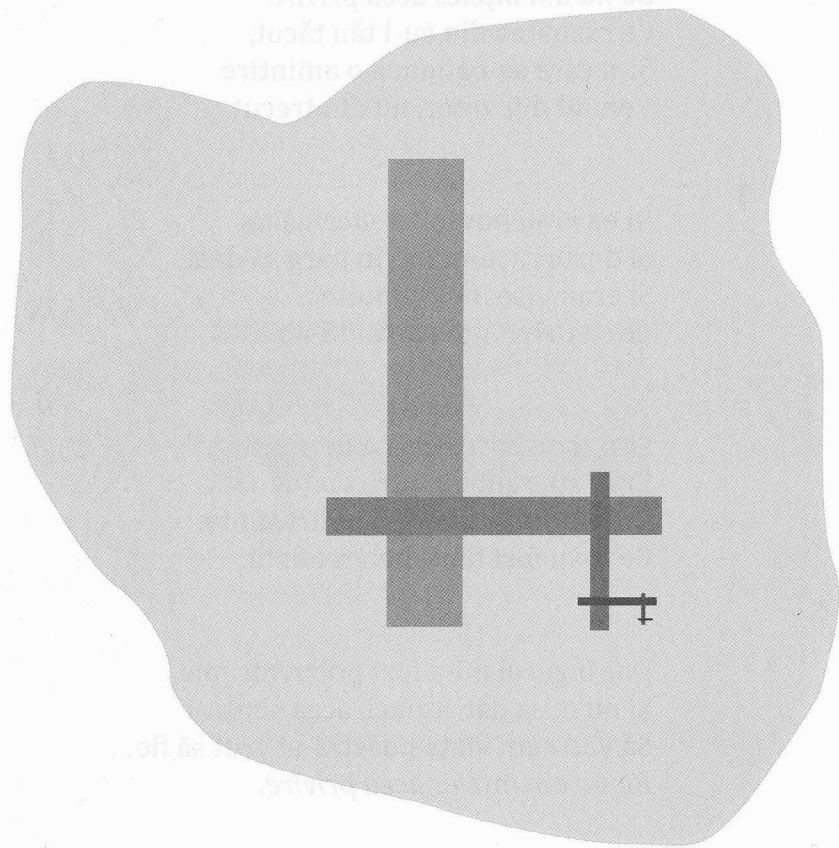
Eu nu am înțeles (I)

*Eu nu am înțeles acea privire
Ce răzbătea din eu-l tău tăcut,
Și-n care se-oglindea o amintire
Venind din viitor, nu din trecut.*

*În ea erau povești nedesluite,
Și doruri așteptând în pârg să dea,
Și erau vise încă tănuite
Ce se îteau înmugurinde-abia.*

*Și-n strălucirea ei așa fierbinte
Erau speranțe pentru viața toată,
Erau promisiuni de lucruri sfinte
Ce n-au fost făptuite vreodată.*

*Dar îngerul mi-a fost potrivnic mie,
Și nu mi-a dat, atunci, acea simțire
Să văd cum viața noastră-ai vrut să fie...
Eu nu am înțeles acea privire.*

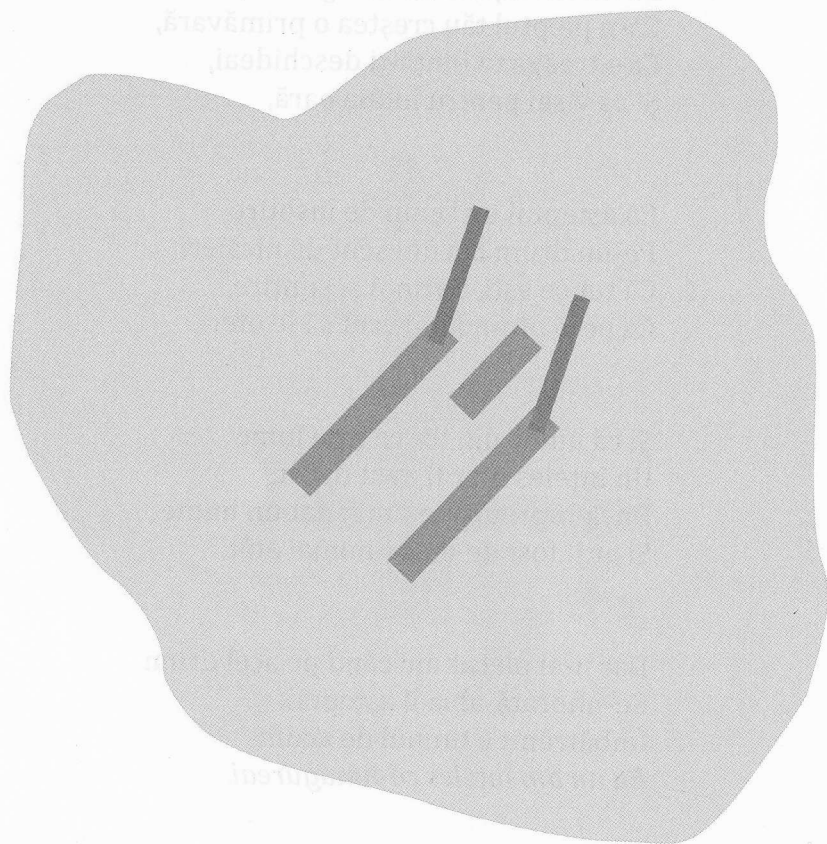
Eu nu am înțeles (II)

*Eu nu am înțeles că-nmugureai,
Că-n pieptul tău creștea o primăvară,
Că-ntreaga ta ființă-ți deschideai,
Și că visai pentru întâia oară,*

*Că așteptai un semn de însoțire
Pe-un drum necunoscut de nicăieri,
Că tot ce ești, dorință și simțire,
Ca pe-o ofrandă-ai vrut să le oferi,*

*Și că nimic din tot ce e pe lume
Un înțeles n-ar fi avut decât
Dacă-mpreună le-am fi dat un nume ,
Și ar fi fost de-ajuns numai atât.*

*Dar n-ai plecat nicicând pe acel drum
Ce-nfiorată-abia îl așteptai,
Îmbătrânit e timpul de acum.
Eu nu am înțeles că-nmugureai.*

Eu nu am înțeles (III)

*Eu nu am înțeles ce dar mi-aduci,
Când ca la templu-atâtea nopți și zile
Ai tot venit, prin vânt și printre stânci,
Vestală a sfințeniei umile.*

*Voiai cărarea să-mi arăți, pe care
Tu drumul pentru noi îl pregăteai,
Dar niciodată pe acea cărare
Eu n-am pornit, deși mă îmbiai.*

*Era o cărăruie-a noastră doar,
Deși în lume,-alătura de ea,
Și ne-ar fi fost și casă și altar,
Și la sfârșit mormânt ce ne-ncăpea.*

*Dar mâna ta întinsă-a așteptat
Zadarnic într-a mea s-o iau atunci.
Bătrân e timpul, totul e-ngropat.
*Eu nu am înțeles ce dar mi-aduci.**

Eu nu am înțeles (IV)

*Eu nu am înțeles că m-așteptai,
Pe lângă tine-absent eu am trecut,
De dăruirea ta, ce-ai vrut să-mi dai,
Străin am fost atunci și n-am știut.*

Nimicuri ce lucesc și te încântă
Departe m-au luat și m-au tot dus,
Cu ele m-am luat mereu la trântă,
Dar ele hrană sufletului nu-s.

Un loc să am și faimă-ntre ai mei
Am vrut și poate chiar am reușit,
Dar am uitat de suflet și de zei,
Poți fi întreg fără-a fi împlinit.

Acum abia, când timpu-a-mbătrânit,
Te văd cum înspre mine alergai
Și te-ai oprit, dar eu nu m-am oprit.
Eu nu am înțeles că m-așteptai.

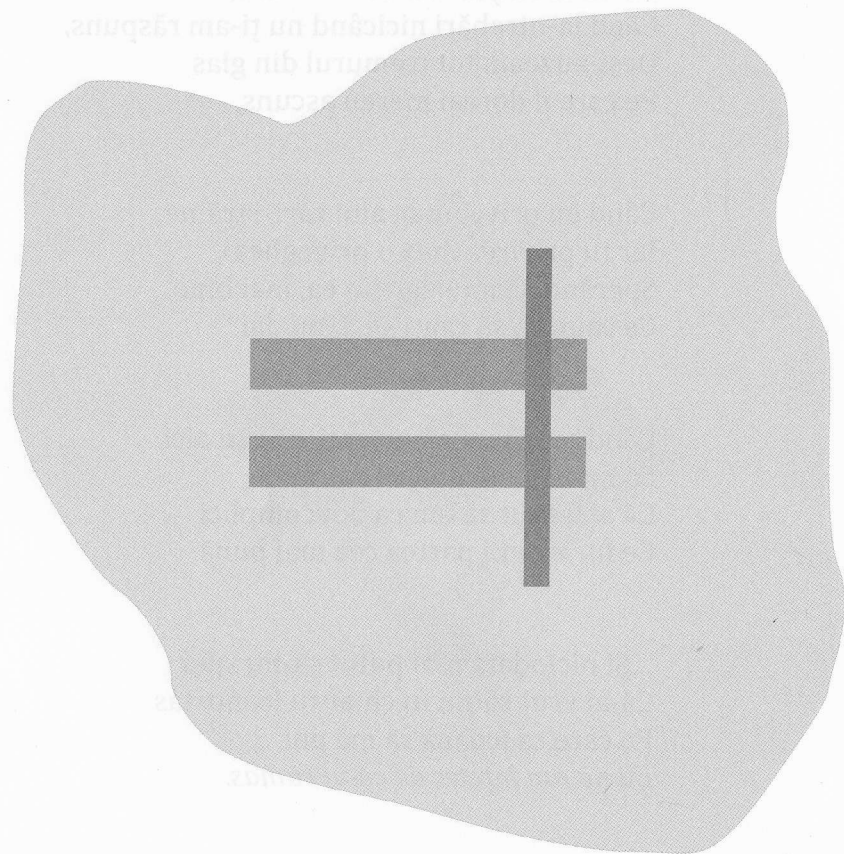
Eu nu am înțeles (V)

*Eu nu am înțeles de ce-ai rămas,
Când la-ntrebări nicicând nu ți-am răspuns,
Deși-auzeam tot tremurul din glas
Pe care îl doreai mereu ascuns,*

*Când eu priveam în alte zări, străine,
Iar tu privirea mea o privegheai,
Sperând să înțelegi din ea, mai bine,
Ce caut, ca să cauți și să-mi dai,*

*Când eu uitam că-aștepți, că ești aici
Să înțelegem lumea împreună,
Că ai fi vrut să fim ca doi complici
Ce fură vieții partea cea mai bună.*

*...Și niciodată n-ai putut să-mi spui
Că-ai vrut să-mi fii chiar tu iconostas
Pe care ca icoană să mă pui.
Eu nu am înțeles de ce-ai rămas.*

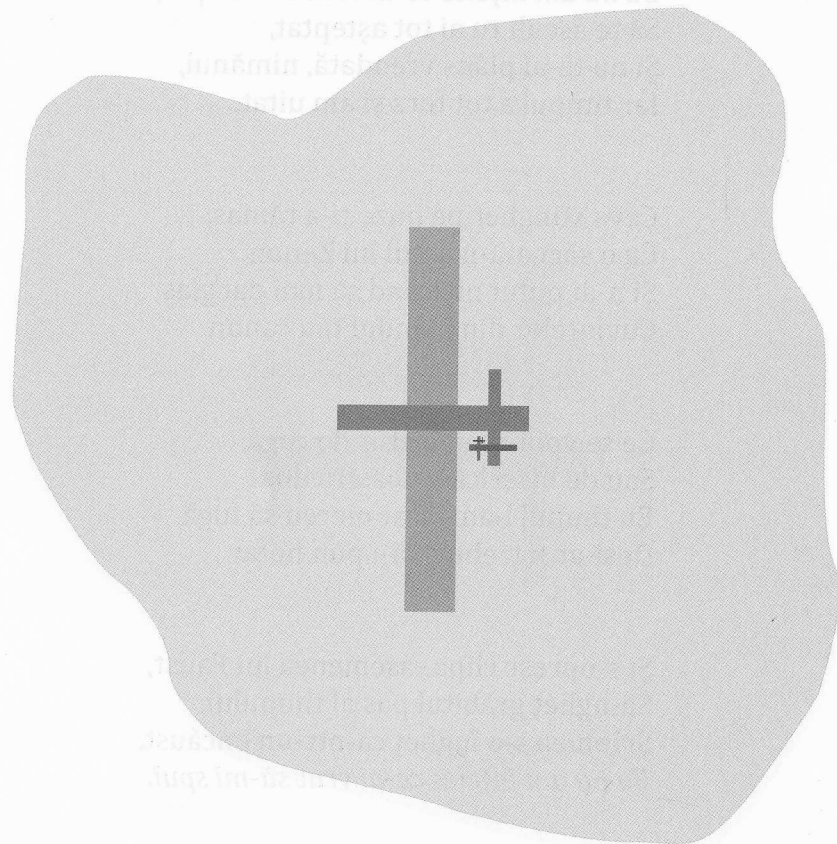
Eu nu am înțeles (VI)

*Eu nu am înțeles ce-ai vrut să-mi spui,
Să te ascult tu ai tot așteptat,
Și nu te-ai plâns vreodată, nimănui,
Iar timpul a tot tors și am uitat.*

*Ceva stingher pe buze ți-a rămas,
Ca o săgeată-n arcu lui Zenon,
Și n-ai putut nicidecum să mai dai glas
Cuvintelor din blândul tău canon*

*Ce se voia-ntemeietor de rugă,
Sau de biserică a noastră doar,
Eu timpul l-am lăsat mereu să fugă,
Deși-ar fi trebuit să-i pun hotar*

*Și s-opresc clipa,-asemenea lui Faust,
Să-nghet grăbitul pas al timpului,
Și lumea s-o îngheț ca-ntr-un encăust.
*Eu nu am înțeles ce-ai vrut să-mi spui.**

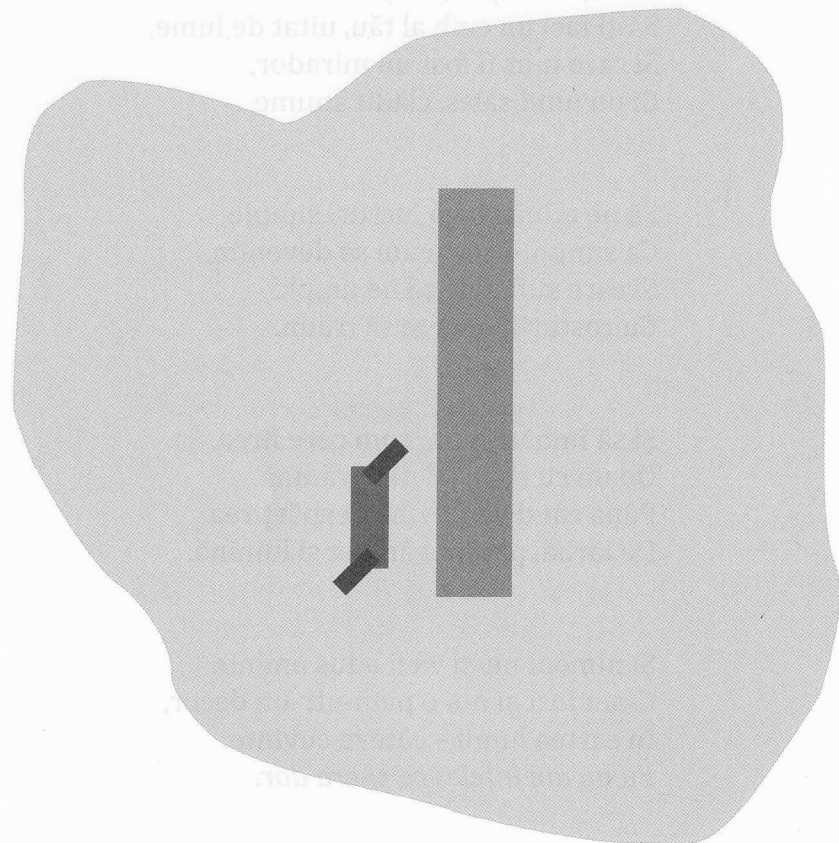
Eu nu am înțeles (VII)

*Eu nu am înțeles că ți-era dor
Să-ți faci un cuib al tău, uitat de lume,
Și care n-ar fi fost un mirador,
Ci un umil sălaș, clădit anume*

*Să ne ațină lângă lucruri simple,
Ca simpli, n-ecet și noi să devenim,
Și care sufletele să ne umple
Cu rosturile-n care să trăim.*

*Și să îmbătrânim, cum cere firea,
Odată cu copacul din grădină,
Până când va să vină despărțirea
De iarbă, păsări, zâmbet și lumină.*

*Și nimeni nu-și va fi adus aminte
C-am fost și noi o pată-ntr-un decor,
În cartea lumii – câteva cuvinte.
*Eu nu am înțeles că ți-era dor.**

Eu nu am înțeles (VIII)

Eu nu am înțeles că ai venit
 Tăcută, lângă pat, să mă veghezi,
 Să mă-nvelești când voi fi adormit,
 Și să te-ascunzi când ochii-mi vor fi trezi.

Să-mi pui alături de ceva-mi lipsește,
 Să râzi cu ochii de m-oi bucura,
 Să te-ntristezi de-aLEANUL mă lovește,
 Și să înduri ce nu pot îndura.

Și să rămâi așa viața toată,
 Ca o vestală templu-și căutând,
 Dar eu nu te-am văzut, vai, niciodată.
 Și anii au trecut, pe rând, pe rând.

La fel mai stai și-acum, în priveghere,
 Încet-încet icoană-ai devenit
 La care sunt dator cu-ngenunchere.
Eu nu am înțeles că ai venit.

Eu nu am înțeles că ai venit

Eu nu am înțeles că mă veghezi,

Eu nu am înțeles că în noaptea

Eu nu am înțeles că mă veghezi,

Eu nu am înțeles că ai venit

Eu nu am înțeles că mă veghezi,

Eu nu am înțeles că în noaptea

Eu nu am înțeles că mă veghezi,

Eu nu am înțeles că ai venit

Eu nu am înțeles că mă veghezi,

Eu nu am înțeles că în noaptea

Eu nu am înțeles că mă veghezi,

Eu nu am înțeles că ai venit

Eu nu am înțeles că mă veghezi,

Eu nu am înțeles că în noaptea

Eu nu am înțeles că mă veghezi,

Eu nu am înțeles că ai venit

Eu nu am înțeles că mă veghezi,

Eu nu am înțeles că în noaptea

Eu nu am înțeles că mă veghezi,

Eu nu am înțeles că ai venit

Eu nu am înțeles că mă veghezi,

Eu nu am înțeles că în noaptea

Eu nu am înțeles că mă veghezi,

Eu nu am înțeles că ai venit

Eu nu am înțeles că mă veghezi,

Eu nu am înțeles că în noaptea

Eu nu am înțeles că mă veghezi,

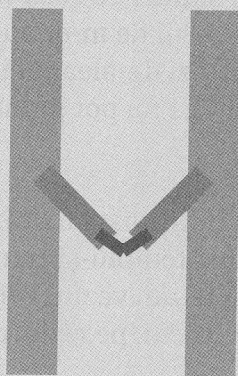
Eu nu am înțeles că ai venit

Eu nu am înțeles că mă veghezi,

Eu nu am înțeles că în noaptea

Eu nu am înțeles că mă veghezi,

Eu nu am înțeles că ai venit

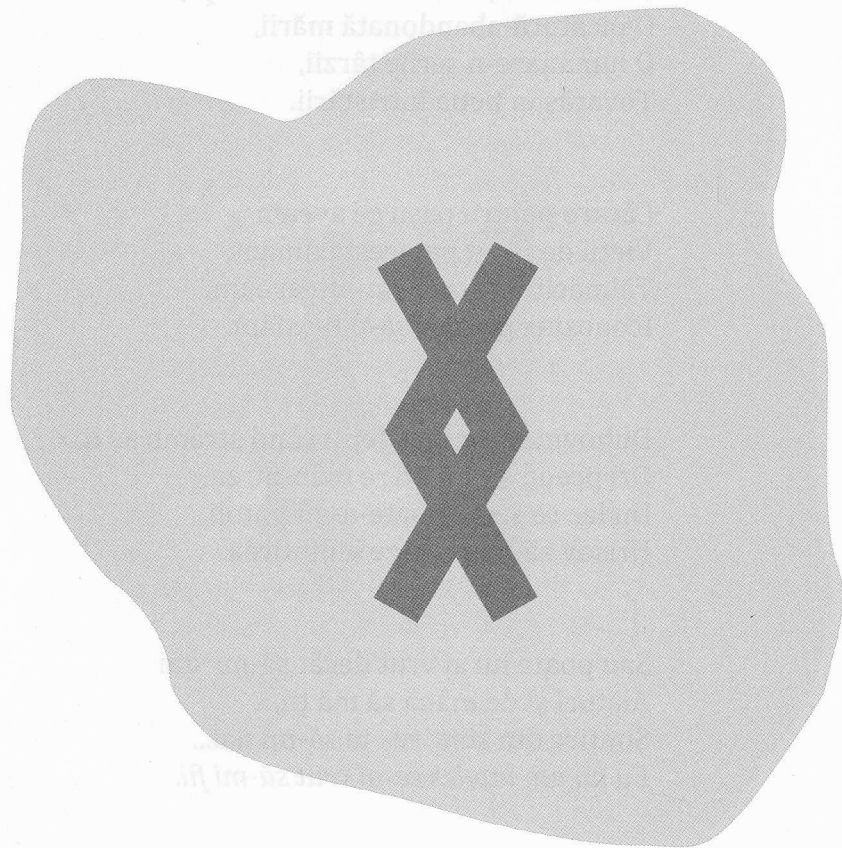
Eu nu am înțeles (IX)

*Eu nu am înțeles ce-ai vrut să-mi fii,
O picătură-abandonată mării,
O lumânare-n serile târzii,
Tovarăș în beția întristării.*

*Cărare pentru pașii ce aveam
Vieții de făcut pe-acest pământ,
Tălmăcitoare-a ce nu-nțelegeam,
Iconostas pe care să-ți fiu sfânt.*

*Duhovnic să mă-ndrești când strâmb aș fi,
Ori preot, să-mi oferi mântuirea,
Un lac ce setea poate-a-mi potoli,
Hrisov să-mi sigileze amintirea.*

*Sau poate nu ai vrut decât să-mi stai
Alături și de mână să mă ții,
Simțire din simțirea ta să-mi dai...
Eu nu am înțeles ce-ai vrut să-mi fii.*

Eu nu am înțeles (X)

Eu nu am înțeles că m-ai ales
Să mergem pe-o cărare doar noi doi,
Iar ea să aibă-același înțeles
Și-același legământ pentru-amândoi.

Aceleași flori pe margine-i să iște,
Aceași țepi genunchii să ne scurme,
Același ideal să ne confیște,
Durerile să lase-aceleași urme.

Același aer care intră-n gură,
Aceași rădăcină în pământ,
O singură ființă care-ndură,
Iar la final același mic mormânt.

Aceleași păsări ochii să străbată,
Același gând să ne dea tainic ghes.
Dar toate abur sunt, ca viața toată.
Eu nu am înțeles că m-ai ales.